

*Чудновец Г.О. ст.гр.ЕФфк-15-1
Науковий керівник:
доц. каф. ЕАіФ Герасимова І.Ю.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)*

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

У ринковій економіці комерційним банкам належить велика роль, вони акумулюють значну частину кредитних ресурсів і надають своїм клієнтам повний комплекс фінансових послуг, включаючи кредитування, залучення депозитів, розрахункове обслуговування, займаються випуском і розміщенням цінних паперів та ін.

Кредит є однією з найскладніших економічних категорій, дослідження сутності якої посідає важливе місце у працях зарубіжних та вітчизняних учених, зокрема О. Васюренка, М. Герасимовича, О. Кириченко, Р. Котлера, М. Ковбасюка, А.Єпіфанова, О. Лаврушина, О. Мороза та інших.

Одними з вагомих проблем в банківському кредитуванні є збільшення кількості заборгованості, підвищення ставок по кредитах, а також нестача грошових ресурсів, що призводить до підвищення ставок по кредитах і не дає змоги розвитку кредитування промисловості України.

Банківському кредитуванню потрібні реформи, які повинні складатись із зміни структури кредитного обігу, що приведе до нових форм надання кредитів та їх вільного продажу підприємствам, а також громадянам. В той же час однією з проблем здійснення реформування та становлення фінансово-кредитного механізму, а отже і розвитку банківської системи в цілому, є досить висока ризикованість кредитних операцій. Причиною цього є теоретична недосконалість питання захисту інтересів кредитора від кредитних ризиків, незадовільний фінансово-господарський стан суб'єктів підприємництва, невисока кадрова підготовка працівників банківської системи тощо [1].

Ситуація, яка склалася в банківській сфері, свідчить, що банки зазнають фінансового краху в зв'язку з надзвичайно ризикованою кредитною політикою. Основна причина банківських банкрутств – неповернення раніше виданих кредитів. За наявними даними більше половини виданих сум неповністю чи невчасно повертаються позичальникам. З огляду на економічну та політичну нестабільність в Україні, найкращою гарантією повернення кредиту є його забезпечення, оскільки при виникненні негативних явищ, єдиним джерелом повернення кредиту для банку є реалізація заставленого майна. Використання кожної окремої форми забезпечення повернення кредиту може мати такі проблемні питання для банку як: перевірка платоспроможності гарантів та поручителів, прийняття в якості застави неліквідного майна, звернення стягнення на заставу, можливість погашення боргу страховою компанією та його слабку економічну базу тощо [2].

З метою удосконалення практики кредитних взаємовідносин з клієнтами в умовах підвищення кредитного ризику та забезпечення надійного захисту інтересів банку необхідно здійснювати постійний аналіз господарсько-фінансової діяльності позичальників, гарантів і поручителів з позицій можливості виконання ними своїх зобов'язань перед банком з врахуванням динаміки їх показників; враховуючи введення нового порядку оподаткування та зростання кредитного ризику, не допускати факти видачі кредитів некредитоспроможним позичальникам та без забезпечення, як це передбачено рішенням загальних зборів акціонерів; проводити обов'язкове страхування переданих в заставу цінностей з передбаченням, що застагодержатель має право отримати страхову компенсацію, в підтвердження цього вимагати надання страхових полісів.

Список літератури:

1. Спіфанов А.О. Методологічні складові ефективного розвитку банківського сектору економіки України: монографія/ Спіфанов А.О. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2007. – 417 с.
2. Васюренко О.В., Сидоренко О.М. Банківський нагляд/ О.В.Васюренко, О.М.Сидоренко – К.: Знання, 2011. – 502 с.